

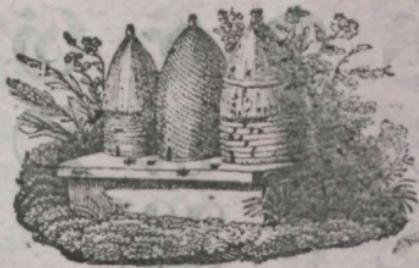

A. 5025.

Türoos Fied. 1847.

MBD-ramat.

Print.

Makhab walmis pogitud 8 koppikat höbbedat.

Tarto linnas 1849.

H. Vaakmani sullo ja warraga trükkitud.

37328

A a b d e g h i j f
l m n o p r s õ s t
u w. à, õ, ü.
A B D E G H S
E L M R D Y R
S Z U W.

Ab	Eb	Ib	Ob	Ub
ad	ed	id	od	ud
ag	eg	ig	og	ug
ai	ei	ii	oi	ui
ah	eh	ih	oh	uh
at	et	ik	ot	uk
al	el	il	ol	ul
am	em	im	om	um
an	en	in	on	un
ap	ep	ip	op	up
ar	er	ir	or	ur
as	es	is	os	us
at	et	it	ot	—
au	—	iu	—	—
aw	ew	iw	ow	uw

Ba	be	bi	bo	bu
Da	de	di	do	du
Ga	ge	gi	go	gu
Ha	he	hi	ho	hu
Ta	je	—	jo	ju
Ka	ke	ki	ko	ku
La	le	li	lo	lu
Ma	me	mi	mo	mu
Na	ne	ni	no	nu
Pa	pe	pi	po	pu
Ra	ra	ri	ro	ru
Sa	se	si	so	su
Ta	te	ti	to	tu
Wa	we	wi	wo	wu

Ak	ö	eks	Hal	helm	joud
us	ön	ilm	hel	hilp	järsk
äf	öal	oks	hiir	hind	järw
aed	aas	org	hool	hing	jaht
aeg	aast	ots	hoop	hirm	
ai	aaw	usk	hunt		Kaal
ait	ääär	uul	harg	Ta	kaas
au	on	uus	hais	joof	kam
auf	oun	üks	haud	juur	feel
aur	and	arst	hang	jalg	feet
eit	arm	Elts	hein	järg	fon

koor	körw	mees	pais	saan	taim
kot		moon	poeg	saar	toug
kuk	lu	maks	pois	sap	told
küüs	laas	Mats	podud	sep	tuhk
kael	lin	mets	püüs	sit	tund
kaew	loof	muhk	pil	soon	täht
kaup	luk	mäng	piip	suur	täis
kaus	liiw	märk	piir	sü	
koer	luud	mööt	paks	saun	Wö
köis	laew		palg	sant	woi
kuiw	laud	Nap	palk	sarw	waat
kaarn	laul	niit	part	sild	wak
karp	laut	noot	pilw	film	wil
käsk	löng	nou		surm	waew
kesh	leib	nöäl	Niid	sölg	waim
kimp	loug	nöör	riik	suits	waht
king	laast	nöps	roog	süld	wars
kits	laps	nahk	raud	sülg	wask
kolm	lehm	murk	rööm		wend
kuld	leht		räim	Tö	wälk
kumb	lin	nu	riist	taat	wörk
kurg	lust	pea	rind	tal	
käsk		pääw		tük	
köht	Ma	pael	Su	tuul	
kört	meel	paik	saag	täk	

Te on lai.	Ta lööts on täis.
Lep on lai.	ilm on kuiv.
Aaast on pikk.	Sul on tölp keel.
Laud on suur.	Tal on nörk meel.
Nälg on suur.	Kam on arv.
Lin on suur.	Leib on nätsk.
Ta sū on suur.	Leib on küps.
Äär on järsk.	Mees on lest.
Kuub on uus.	Kirk on lest.
Mo köht on täis.	Löng on koor.
Koer on hul.	Üks hea kord lund.
Weips on suur járw.	Se on liig.
Laps on laisk.	Mees on maas.
Koer on tru.	Laps fööb ja joob.
Wars on noor.	Kel on pool kolm.
Kust poolt tuul on?	Se ouauus, kes head
Tuul on külm.	teeb.
Noor fu.	Eind on käes.
Ku on täis.	Järg on kä.

2.

Ab = bi	ar = ro	Hab = be
A = dam	af = si	häb = bi
ad = der	Gh = te	häd = da
ah = hi	el = lo	hai = ge
ah = ne	em = ma	ha = mer
ah = nus	em = mat	ham = mas
am = ba	E = wa	Harjo = ma
am = met		har = ri
an = ni		Hei = na - tu

hing
 hig = gi
 him = mo
 Hi = o ma
 höb = be
 ho = ne

 Ja = ni ku
 ih = ho
 il = lo
 In = gel
 jög = gi
 is = sa
 J = sat
 Jür = ri ku
 Jum = mal

 Kab = bi
 Ka = dri
 käg = go
 käm = mal
 käf = si
 kah = jo
 ka = sit
 kal = la
 kan = del
 kan = gas
 kan = ge
 kan = na
 kaps = tad
 kar = ro

kas = so
 kas = te
 kat = tal
 kei = fer
 kin = nas
 kir = ri
 kiw = wi
 köh = ha
 koh = hus
 kuh = hi
 kül = la
 kur = ri

 Lad = de
 lah = ke
 lah = ti
 lais = kus
 lam = mas
 Lau = pääw
 La = us
 law = wa
 lei = sit
 le = tit
 lih = ha
 lin = na
 Lo = ja
 lou = na
 lub = bi
 lüh = ter

 Mäd = da
 mäh = hi

mag = go
 Mah = la = ku
 Mar = ret
 Mar = ri
 Mih = fel
 möt = te
 mois = tus

 Rab = ba
 nae = ne
 näd = dal
 näp = po
 nel = li
 nim = mi
 nin = na
 nög = gi
 nug = ga

 Öd = de
 öi = ge
 öi = gus
 öl = lut
 öm = blus
 oh = hi
 oi = nas
 on = no
 or = ras
 os = sa

 Pad = da
 pär = ris
 pai = o

pal - jo	Sad - da	Ub - ba
per - re	Sak - sa - ma	ud - do
pik - ne	sam - mo	uh - ke
pis - sar	san - na	ük - sik
pöd - der	sel - ge	ül - lem
pör - sas	sig - ga	u - lits
pud - dro	söd - da	un - ni
püh - ha	sös - trad	us - sin
püh - hi	süd - da	
pu - sep	ful - la	
	su - rus	
Kab - ba		Wad - der
rad - da	Tab - ba	wae - ne
rääs - tas	tän - na	wäg - gew
rah - ha	tän - no	wäh - hi
rah - ho	Tal - lin	wär - raw
rah - was	tal - we	wa - gen
ra - mat	tap - po	wag - ga
ram - mo	Tar - to.	wal - ge
ras - ke	tig - ge	Wal - ga - lin
rat - tas	ter - ra	wal - le
raud - sep	ter - wis	wal - lo
re - de	tin - na	wals - kus
rei - kas	töb - bi	wan - ker
rid - da	toi - tus	wan - na
ri - ded	to - res	war - gus
rik - kas	tüd - di	war - ras
rö - mus	tüh - hi	war - ri
roh - hi	tüd - dar	was - tus
Noot - si - ma	tur - ro	wer - ri
Nu - no - ma		wes - si
		wig - ga
		wit m - ne

wil-li
wör-ro

wöss-sa
woi-mus

wöeras

Kiwwi on kowwa.	Dja on kitsas.
Taigen on pehme.	Willi on malmis.
Lammas on wagga.	Pu on tores
Hunt on tigge.	
Merri on suggaw.	Kaarn frooksub.
Mäggi on förge.	Kon frooksub.
Lummi on kilm.	Koer augub.
Werri on leige.	Lind laulab.
Ahhi on soe.	Hårg ammub.
Keew wessi on pal- law.	Lammas rögib.
Emma on wanna.	Kanna poeg piiksub.
Tüttar on noor.	Sigga röhhib.
Waat on tühhi.	Hir kirub.
Kot on wilja täis.	Emil wingub.
Lummi on walge.	Kon kargab.
Kübbar on must.	Kirp kargab.
Kiwwi on raske.	Us romab.
Gulg on kerge.	Lind lennab.
Pääw on selge.	Kalla ojub.
O on pimme.	Laps maggab.
Mo firwes on ter- raw.	Laps naerab.
Mo nugga on nürri.	Laps nuttab.
Söbber on tru.	Laps öppib.
Kawwal mees on walst.	Laps mängib.
Föggi on lai.	Werri joosseb.
	Kiwwi on maas.
	Tal immeb.
	Lammas sönб.

Laps kaswab.	Urst wahhest aitab.
Pu terlab.	Koer walwab · ösel.
Pu öitseb.	Ku annab ösel wal-
Pu kannab wilja.	gust.
Willi saab walmis.	Wiljast saab jahho teh-
Rohhi närtib ärra.	tud.
Päääw paistab.	Jahhus tsaab taigen.
Wihm teeb märjaks.	Taignast saab leiwa.
Kaste teeb märjaks.	Leib tätitab töhto.
Tuul puhhub.	Hanni annab fulgi,
Tuul teeb kuiwaks.	raswa ja lihha.
Rohhus tsaab heina.	Turbas pölleb nenda
Lehm fööb rohto.	kui pu.
Hunt fööb lamba ärra.	Juukse karwad sawad
Lehm annab pima ja	halliks.
lihha.	Raswast sawad küün-
Pu annab wilja.	lad tehtud.
Pu willi on maggas.	Ei ükski sa töta sūa.
Haige tunneb wallo.	Igga mehhel isse wiis.

3.

Ab - bi - kaas.	an - gri - as.
ab - bi - mees.	
äm - ma - rit.	El - si - tus.
ät - ti - kas.	E - le - want.
ah - he - lad.	el - la - jas.
ai - tum - mal.	es - mas - päääw.
and - min - ne.	

Haap=sa=li=lin
här=sak=sed.
hag=ga=nad.
hob=bo=ne.

Täl=les=tus.
im=me=täht.

Kad=da=kas.
kah=het=sa.
kan=gro=pool.
kan=na=rök.
kan=ne=pid.
kar=ja=ne.

Ka=sa=kad.
kas=so=kas.
kas=wan=dik.
kaw=wa=lus.
kört=si=mees.
köw=we=rus.

koh=ha=ne.
ko=li=pois.
kol=ma=pääw.
kool-meis=ter.
kud=dru=sed.
kü=bar=sep.
kü=nar=pää.
küün=la=ku.
küün=la=pääw.
küün=ra=pu.
kun=nin=gas.
kun=ning=riik.

Kur=re=saar.

Kur=wit=sid.

kut=si=kas.

ku=wal=ge.

Lak=ku=ja.

lat=ti=kas.

Let=ti=mees.

lin=na=sed.

lo=mi=ne.

lug=ge=ja.

lus=si=kas.

Mah=la=ku.

mets=mes=si.

Näit=min=ne.

näl=ki=as.

nart=sa=kas.

nör=gus=tus.

Ön=ne=tus.

ön-nis=tus.

oh=ha=kas.

oh=he=lik.

or=ra=wad.

Päh, fla=pu.

pah, han=dus.

pal=la=kad.

pen=ni=koorm.

pih=la=pu.

pil=li=roog.

pim-me-dus.
poi-si-ke.
pun-na-ne.

Ro-ma-ja.
Root-si-mees.
rum-ma-lus.
rus-si-kas.

Sad-dul-sep.
sal-la-lit.
san-nu-med.
sip-pel-kas.
so-li-kas.
füg-gi-se.

Ta-ni-ma.
Ta-ni-el.
töb-bi-ne.

Ug-gu-rits.
üh-hek-sa.
un-ni-ne.

Wah-tra-pu.
walla-to.
war-bla-ne.
was-tane.
wessi-ne.
wihi-ha-ne.

Üllem wallitseb.

Allamad

Sullane kuleb perre-
mehhe sanna.

Tüdrük kuleb perre-
naese sanna.

Kuld on kollane.

Werri on punnane.

Selge taewas on
finnine.

Lihha fedetakse peh-
mekš.

Munna fedetakse
lowwaks.

Kunningas on rikkas.

Kirrito sant on
waene.

Pea wallotab.

Nahk higgistab.

Seitse werst on üks

pennikoorm.

Elewant on suur el-

lajas.

Warblased tewad
wiljale pöllo peäl

paljo kahjo ;
agga nemmad tewad
ka paljo head, seit

nemmad sōwad us-
fid ärra.
Laps on wahhest
wallato.
Lapsed mängiwad
hea melega; se on
kūl hea, agga nem-
mad peawad ka
wahhest öppima.

Armad lapsed, kūl-
ge omma issaja em-
ma sanna, et teie
kässi hästi käib.
Jummal ei jäatta üh-
tegi asia undlik-
kuks.
Keit hakkatus on
raske.

4.

Ab-bi-el-lo.
äk-ki-li-ne.
an-ger-pis-tid.
ar-mo-ken-ne.
ar-wa-ma-ta .
aw-wi-ta-ma.

Eh-hi-ta-ma.
ek-si-ta-ma.

Häd-da-lin-ne.
hän-na-lin-ne.
här-ja-ken-ne.

Tag-ga-min-ne.
im-me-teg-go.
Tum-ma-la-ga.

Käf-so-tund-ja.
kah-hek-sa-mas.
kak-si-pid-di.
kan-na-ta-ma.
kar-pi-ken-ne.
kar-ri-kak-rad.
kas-si-tap-pud.
ke-do-wil-li.
ke-le-kand-ja.
kei-ki-pid-di.
kib-be-das-te.
kir-ja-tund-ja.
kir-ri-ko-mees.
kor-ra-lin-ne.
kul-la-ken-ne.
lau-la-ta-ma.
lep-pi-ta-ma.
lüh-hi-ken-ne.

Maar-ja-hei-nad.	Pil-la-ta-ma.
meſ-ſi-la-ne.	Ris-ti-if-sa.
Näg-ge-mat-ta.	Sin-ni-li-mar-jad.
nel-ja-keſ-te.	
Öh-ho-ken-ne.	Wih-has-ta-ma.
Öm-ble-min-ne.	

Munna on ümmargune.

Maja on nelja kandilinne.

Innimenne on terwe.

Innimenne saab wahhest haigeks.

Arst aitab meid saggedaste.

Suil on pitkad päwad ja lühikessed ööd.

Talwel on lühikessed päwad ja pitkad ööd.

Kes sui ajal laiſt on ja middagi ei korja, sel ei sa talwel middagi süa; nink ſes ommas laps e pölwes ja norussus middagi ei öppi, peab ommas wannadusses nälgia näggema.

Zummal jaggab iggaühhele omma ossa.

Innimenne, ſes head ei te, hakkab kurja mötlemaga ja teggema.

Innimenne woib iggas pölwes rahbul olla ja önne leida, kui temma agga iggas pölwes moistab toime sada, kui ta sedda teeb, mis temma kohhus on tehha, ja selle pärrast holelik on et ta woiks ifka ennam eddasī sada.

Sippelkad tewad ifka priskeste tööd, sepärrast ütlep pühha kirri; Minne sippelka jure, sinna laiſt!

wata temma wisid ja sa targaks. Et temmal kül
olle peälikkut, ei üllewatajat eggia wallitsejat: siiski
walmistab ta omma leiba suil ja korjab kokko omma
toidust leikusse ajal.

Elewant ellab Asia-maal. Temma faks ham-
mast nimmetakse walge-luufs.

Suur wallaskalla on sadda ja faks kümmend
jalga pikk.

Maad kuiwatalse ärra tulest ja päwa paistest,
ning kastetakse jälle vihmaast ja fastest.

Sare-maad on keikis paikus wega ümber-
piratud, nenda kui Kurre-saar, Muhho-ma,
Hio-ma.

Keik ellajad ellawad, innimessed ella-
wad ka. Keik ellajad on, kui nemmad ilmale tul-
lewad, piisokessed ja nored, ja kaswawad
suremaks ja sawad wanuaks. Innimessed,
kui nemmad sünniwad, on ka piisokessed ja no-
red ja kaswawad siis suremaks ja sawad
wannaks. Keik ellajad peawad ärra koolma,
innimessed surrewad ka ärra. Agga innimessed
on ommetegi paljo kallimad kui keik ellajad, fest
meil on meel ja moistus, sepärrast woime mieie
paljo asjo öppida, meie moistame ka räki da ja
sedda üttelda, mis meie ommas süddames mötleme,
ja meie hing peab iggaweste ellama.

Innimenne näääb, kuleb, haistab, maitseb ja
tunneb.

Öppetussed,
mis Siraki Tarkusse-ramatusst keige
ennamiste lastele tullewad tähhele
panna.

Keik tarkus on Summala käest ja
on temma jures iggaweste.

Tarkusse hallikas on Summala
sanna.

Summala sannad on temma teud.

Tarkusse hakkatus on Summalat
kärtma; agga kurja moistma polle mitte
tarkus.

Summal on kartuse väärts ja väg-
ga suur, ja temma väggi on immelik.

Summala filmad on tuhhat kord
selgemad kui päike ja waatwad keige
innimeste tede peäle ja pannewad tähhele
sallajad kohhad.

Keik innimeste teud on temma ees,
ja temma filmade eest ei woi ühtegi
warjule jäda.

Ei ühteainustki möttet ei olle temma
ees sallaja, ei ühteainustki asja ep olle
temma eest warjul.

Keik Summala teud on vägga head,
ja omimal ajal sündib se keik, mis ta seäd-

nud. — Temma on omma tarkusse sured
asjad kauniste ehhitanud.

Temma teud on keik head ja ta
annab keik tarwitusf kätte sel ajal, kui
tarwis on, ja ep olle tarwis öölda: Se
assi on pahhem kui teine; sest keik leitakse
ommal ajal õige ollemast.

Nenda kui temma surus, nenda on
ka temma hallastus.

Summal a hallastus on willetsusse
ajal ni armas kui wihma pilwed poua
ajal.

Summal on kohtomoistja, ta ei
pea ei ühhestki luggu.

Kui pottiseppa sou temma kä on,
et ta keik, mis ta kätte wöttab, omma
mele järrele walmistab: nenda on inni-
messed selle kä, kes neid teinud, et ta
nende kätte maksab omma arvamisse
järrele.

Ärra ütle: Ma ollen patto teinud
ja mis hädda on mul sest olnud? sest
Summal on pitkamelelinne, ei ta jätkka
so kätte näggematta.

Ärra olle Summal a kartusse wasko
sanna kuulmatta ja ärra tulle temma jure
lahtlasse süddamega.

Kes Summalat kartwad, otsiwad mis
temma mele párrast, sest Summal a kartus
kelab patto.

Ärra õppeta omma suud mitte wanduma ja ärra wötta wisiks sedda, kes pühha nimmetab ilma asjata.

Kui legi loep ja pärrast wannub, mis sanna wöttab Jummal kuulda?

Kes Jummalat kardab, sel peab wimaks hea pölli ollema ja ta peab armo leidma omma surremisse päwal.

Keige ello ajal armasta Jummalat ja hüa tedda appi omma önnistusseks.

Waatke wanna pölvre rahva peäle ja katske, kes on ennast Jummala kätte uskunud ja on häbbisse sanud? ehk kes on jänud temma kartusse sisse ja on mahha jäetud? ehk kes on tedda appi hüüdnud ja Jummal ei olles temmasti holind?

Kes Jummalat armastawad, kül need hoidwad temma teed.

Hea ja kurri, ello ja surm, waesus ja rikkus tulleb Jummala käest.

Kes Jummala peäle lodab, sel ep olle ei ühhestki pudo.

Kes Jummalat kardab, se ei karda muud middagi ja ei lähhää mitte arraks, fest Jummal on temma lotus.

Keige hea teo sees ussu Jummalat ommas hinges.

Kütke keik Jummalat, kes üksi su red asjad teeb, kes emma ihust meid

ellus hojab ja wöttab omma hallastust möda
meiega tehha.

Enne kui sa passud, walmista ennast.

Jummal on meid omma ennese sar-
natseks teinud.

Ta on meile üllesarwatusd pääwad ja
aega annud ja on meile melewalda annud
selle ülle, mis ma peäl on.

Ta on algmisest innimest teinud ja on
tedda jätnud temma tahtmissee lätte.

Innimessed on Jummal a käest wiis
meelt lätte sanud, agga kuendamaks on ta
meile moistust andnud ja seitsmendaks kön-
nelemist.

Moistusse tundmisega on ta meid täit-
nud ja meile head ja kurja näitnud ja meile
üttelnud: Hoidke ennast keige üllekohto eest,
ja on igauühhele käsko annud temma lig-
gimesse pärast.

Innimessel on norelt pölwelt himmo
kurja järrele.

Pöggene patto eest kui ussi eest, sest
kui sa temma liggi tulled, siis wöttab ta sind
finni.

Ärra te kurja, siis ei sa kurjus sind
lätte.

Kui patto aeg on, siis pöra ümber.

Olled sa patto teinud, siis ärra kaswa-
ta teps ennam finna jure, ja pallu omma

endiste pattude pärrast, kui sa täieste põõr-nud.

Ärra wibi mitte Jummala pole põõr-des ja ärra wita aega ühhest päwäst teise.

Ärra lasse ennast keelda aegsaste pallu-mäst ja ärra wibi surmani õigeks sades.

Põra Jummala pole ja jäätta pattud mahha; pallu temma palle ees ja ärra pah-handa ennam Jummala meelt.

Keik lihha lähheb wannaks kui rie, seest se on se scädus ma-ilma algmisest: Sa pead tööste surrema.

Keik, mis mullaast on, saab jälle mul-laks, otse kui keik wessi merressa tagasi lähhääb.

Ühhe innimesse päwa arro on sadda aastat, kui paljo on; aga millal iggaüks ärra surreb, se on teädmatta.

Keige omma teggude sees mötle omma wimiste asjade peäle, siis ei te sinna patto ei ellades.

Täenna kord minnule ja homme sulle.

Otse kui wee-tilk merres ja liwa-terra, nenda on tuhhat aastat iggawesses ajas.

Igga lojus armastab omma suggu ja igga innimene omma liggimest.

Arwa omma liggimesse asjad ärra omma ennese asja järrele ja panne keik asjad hästi tähhele.

Summalal ja innimestel on wägga
pahha meel uhkussest.

Sedda surem sa olled, sedda ennam al-
landa ennast.

Kui teised sind üllemaks on pannud,
siis ärra surusta; olle nende seas kui üks
nende seltsist.

Ärra olle julge omma warrandusse peäle
ja ärra ütle mitte: Mul on kül et woiksin
ellada.

Ärra otsi kitust riette pärrast.

Ärra pölgä keddagi, kes sant peält nähh-
ha. Messilane on piisokenne lindude seast
ja temma willi on üllem kui muud maggu-
sad asjad.

Ärra tösta ennast sureks, et sa ei lan-
ge ja häbbi ei sada omma hingele.

Tervis ja hea pölli on parrem kui keik kuld,
ja tuggew ihho ennam kui otsata warra.

Üks terwe waene, kes ommas rammus lange,
on parrem, kui rikkas, kes ommas ihhüs häddaa tunneb.

Kui sa wägga paljo fööd, siis saab sa haigeks,
ja ahne fömine sadab köhho-wallo.

Kassin ihho maggab tervissega, ta touseb
warra ülles ja temma hing temmaga.

Ühe täitmatta innimesse peäle tulleb se waew,
et ta ei woi mata ja et ta saab wiuhaseks ja wallo
tunneb.

Wün on paljo ärra rikkunud.

Ärra sunni omma liggi mist mitte ennese jure
jomä.

Kes kassin, se pitkendab omma ello.

Ärra olle holeto ommas haigusses, waid pallu
Summalat ja pääraast kässi arsti tulla.

Summal on arsti-rohhud maa seest Ionud ja
moistlik mees ei pölgä neid mitte.

Uuusta arsti nenda kui kohhus on ja omma
tarwiduseks, fest Summal on tedda ka Ionud.

Ühhe surno pääraast nutta. — Mässī temma
ihho finni nenda kui kohhus on ja murretse temma
mattuksed. Agga lasse ennast trööstida temma pär-
rast, kui ta waim saab ärra lahkunud.

Wihhane mees ei woi öigeks moistetud sada.

Ärra kihhuta ennam selle süddant, kes wihamas-
tud on.

Pitka melega innimenne kannatab öige ajani
ja hea meel tassub temmale wimaks kasso kül.

Aja ommad asjad ärra tassase melega, siis
armastab sind igga armas innimenne.

Mötle wimiste asjade peäle ja jäatta wiham-
waeno mahha, et sa temmale ei sada hukkatus ja
surma ja jä käskude sisse.

Seisa riust rahho, siis teed sa patto wähhe-
maks; fest wihamane innimene töstab rido.

Se on hingele libbe, kui wina rohkesti juakse;
se kihhutab riule ja önnetussele.

Anna omma liggiimesse üllekohhut andeks ja
siis antakse so pattud andeks, kui sa pallud.

Üks äffi melega wihamäe sütab tullokest pöllema
ja äffi melega riid wallab werd.

Ärra anna omma hinge kurbdusse ja ärra
waewa mitte issiennast omma nouga.

Kurbdus on paljo tapnud ja ärra rikkunud
ja ei olle ommeti ühtegi kasso seäl sees,

Kaddedus ja wihha lühhendawad päwad, ja tühhi murretseminne teeb wannaks enne aega.

Kui legi ei woi mata rikkuse pärrast, se löppetab lihha ärra ja murre selle pärrast ei lasse mata.

Se on maggis ello, kui tö teggi ja ommaga rahhul on.

Innimesse südda mudab temma näggo ehk heaks ehk kurjaks, ja südda, mis haljas on römo sees, teeb palle heaks lahkeks. Lahke palle näitab ülles head süddame kõmed.

Kes pattuste himmude vasto panneb, se ehibat omma ello kauniste.

Önnis on se, fedda temma hing hukka ei moista.

Ärra olle rummal ei suremas eggas wähhemas asjas.

Sepärrast et ööldakse: se on üks feik, on mitto patto teinud.

Kes moistmata, ei se panne aega tähhele.

Tark innimenne on murrelik leikis asjus ja patto ajal hoib ta ennast eksitusse eest.

Enne peab üht asja moistmia kui sedda hakkama, ja enne peab nou piddama ja pärrast järrele tegema.

Ärra te ühtegi ilma nouta.

Ärra otsi mitte, mis sul wäggas raske, ja ärra püa mitte, mis sul wäggas kange.

Ärra pölgas mitte tarkade juttu ja käi nende öppetusse fannade järel, fest nende käest woid sa head öppetust sada.

Kui legi tark on, siis hoia selle pole.

Otse kui se on, kes warjo tautab ja tuult talka aiab, nenda on se, kes unne-näud tähhele panneb.

Unne-näud on mitto petnud ja kes nende peale on lootnud, on eksitusse sisse sanud.

Laiskus on paljo kurja öppetanud, ärra heida sepärrast mitte laiskuse peale.

Ärra olle laist eggas totter omma tegguude sees.

Ärra wihsa tööd, mis waewaga tehhaikse, eggas pöllo tööd, mis keige förgemast on lodud.

Jää omma ammeti peäle.

Mis sa norel pölwel ei koggonud, kuida tahhad sa sedda wannas eas leida?

Mötle nälia aja peäle sel ajal, kui kül lä on ja waesusse ja pudo peäle rikkusse pääwil.

Panne kirja, mis sa wälja annad ja wasto wöttad.

Aita waest ja ärra lassé tedda ennesest ärra tühjalt sedda möda, kui temmal tarwis on.

Aita liggi mest omma joudo möda.

So kässi ärgo olgo wälja srrutud wottes eggas kinni jälle andes.

Ärra jäätta waest toitmatta. Pöra omma körwa waese pole ja wasta temmale rahholissel wisil tassase melega.

Kes leiba rohkesti wälja jaggab, sedda önnistawad öigede uled ja tunnistus temma headussest on tössine.

Kes leiwaga kallis on, selle wasto nurrisewad rahwas ja tunnistus temma sitkussest on walli.

Panne ommad anded lükku tahha waese südamesse.

Waese pöltwe ei pea ikka ärra pölgma, eggas sedda rikkast, kel ep olle meelt, ei tulle sureks panna.

Kel halle meel on, se laenab liggi messele.

Laena liggi messele sel ajal, kui temmal tarwis on, agga anna ka omma liggi messele jälle öigel ajal.

Mitto on sedda, mis neile laenatud, arwanud kui leitud ja on waewa teinud neile, kes neid aitnud.

Hea mees saab käemehheks omma liggi messe eest.

Ärra unnusta käemehhe armo. Pattunc ar-

wab käe-mehhe warrandust ennese omma ollewad ja kes tännamatta melega on, jätab sedda kimpusse, kes tedda peästnud.

Üks ustav föbber on üks tuggew warjo paik; kes tedda leiab, se leiab önnistusse warrandust.

Ustav föbber ei sünni mingi wasto ärra wahhetada.

Ärra unnusta söbra ommas süddames ja mötle temma peäle, kui sul warrandus on.

Armasta söbra truiste ja olle ustav temmaga; agga kui sa temma fallajad asjad ilmutab, siis ei sa sinna tedda ennam lätte.

Ärra jäätta mitte wanna söbra mahha, sest uus föbber ei olle mitte teise farnane.

Söbra ei tunta mitte hea pölvwe ajal ja vihha-mees ei jä tundmatta önnetusse ajal.

Kes liivid lindude sella wiskab, pelletab neid ärra, ja kes söbra teotab, se kautab föbrust.

Pattune innimenne seggab föbrad ärra ja sadab rahholiste wahhele kele peksmist.

Ärra wötta ette ei ühteainust wallet teise ette walletada, sest se ei tulle heaks kui sa olled harrind se peäle.

Walle on pahha assi innimes sel.

Ärra olle kawwal.

Kes auto kaewab, langeb sinna sisse, ja kes löit wörguks panneb, sedda woetakse sega kinni.

Kurjat könnet töstetakse saggedaste ja ärra ussu leik könnet.

Enne kui sa järrele kulat ärra laida mitte sedda möda kui sa kuled.

Üks körwalinne ja kahhekeelne on äppaneetud, sest ta on palju rahholissi hukka saatnud,

Willi näitab ülles, kuida pu on hoitud; nenda näitwad möttede könnet innimeste süddamed ülles,

Innimest katsutakse läbbi temma könnedest.

Kes fallajad asjad ilmutab, se on usko lau-
tanud.

Ärra olle nobbe omma kelega.

Kui teine rägib, siis ärra lobbise paljo.

Ärra vasta mitte enne kui sa kuled ja ärra
tulle könnega wahhele, kui teine könneleb.

Ärra olle mitte kahtlase melega ja ärra warritse
mitte omma kelega.

Lahke su teeb ennesele paljo sõbro ja se keel,
mis hästi moistab räkida, woib paljo häid könnesid
könnelda.

Häbbene ennast need sannad välja räkimast,
mis sa olled kuulnud ja fallaja könnet ilmutamast;
siis olled sa töveste häbbelik ja leiad armo iggaühhe
innimesse eest.

Ärra rägi ülles woõraid ello wisid ei sõbrale
egga wihamehhele.

Kes omma keelt tallitseb, se woib selle jures
ellada, kes jätrele ei anna, ja kes tühjad juttud
wiikab, se tunneb wähhemat waewa.

Õnnis on se, kes omma suga ei elsi.

Kes head põrab kurjaks, se teeb karvalaste,
ja laidab ka kurjaste need asjad, mis korda
lähhewad.

Parrem on nomima kui fallaja wihestama.

Se on pahha viis ühest innimesest, kui ta
ulse tagga fallaja tulab.

Õnnis on se rikkas, fedda leitakse ilma lait-
matta ollemast ja kes ei fäi kulla järel.

Monni saab rikkaks et ta kassinaste ellab ja
tallele hoiab.

Se tö-mees, kes jodit, ei sa rikkaks.

Sitkel mehhel ei kolba rikkus mitte.

Kes isse ennese vasto kurri on, kelle vasto
peaks se hea ollema?

Ruld on mitto ärra rikkunud.

Mitto on saddanud häddä sisse rahha pärast
ja nende hukkatus on sündind nende silma nähes.

Ülekohtuste warrandus kuiwab ärra kui oja
ja saab äkkiste otsa kui suur pitkne vihmaga.

Kes kulda armastab, se ei olle öige.

Jummal on issa auustanud ülle laste ja emma
melewalda ülle poegade on ta kinnitanud.

Auusta omma issa tö ja sannaga, et temma
önnistus so peäle tulles, fest issa önnistaminne
kinnitab laste koiad; agga emma ärrawanduminne
kissub nende allused ümber.

Auusta omma issa keigest süddamest ja ärra
unnusta mitte omma emma lapse-waewa. Mötle
et sa neist olled sündinud ja mis woid sa neile
jälle tassuda nenda kui nemmad sulle head on
teinud.

Se on kui teotaja, kes issa mahha jättab
ja kui Jummalast ärra wannutud, kes omma emma
wihestab.

Laps, olle abbiks omma issale temma wannusses
ja ärra kurwasta tedda temma ello ajal.

Ürra te mitte innimessele häbbi temma wannas eas, fest monned meie seast sawad ka wannaks.

Ürra olle lobba wannade hulgas.

Kolme asja pärrast ollen ma römus kül, mis Jummala ja innimeste melest armsad on: kui wennad ühhel melel on, kui föbrus liggimesega ja kui mees ja naene hästi teine teisega leppiwad.

Katsu et sa olled hea nimme al. — Ürra sada omma aule teotust.

Olgo neid kül paljo, kes soga rahho piddawad, agga waewalt olgo üksainus tuhhandette seast so nou, andja.

Mis hundil on teggemist lambaga? Nenda ei olle pattusel teggemist jummalaartlikoga.

Ürra lasse ennast igga ühhest tulest aiada ja ärra lääi igga tee peäl.

Ürra te pahha orjale, kes õiete tööd teeb, eggas palgalissele, kes teeb, mis kohhus.

Häbbene ennast wait jämast selle wasto, kes sind terretab.

Ürra ilmuta iggamehhele, mis so süddames, siis ei sa ta sind kawwalaste tännada.

On sul weiksed, siis hoia neid.

Hommiko · palve.

Dy helde, armolinne, keigewäggewam Tummal,
meie Iisanda Jesusse Kristusse Issa! Minna tännan
sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal ösel
olled armolikult hoidnud, et minno hinge waenlased
mind ei woinud hukkada eggat rikkuda. Sinno nim-
mel ollen minna ommast iiholikust unnest ülles-
tousnud, sinno pole pöran minna ennast wiwimatta,
fest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunna-
tanud, ja sinna üksnes woid ka omna pühha Waimo
läbbi mind ueste lúa ja pühhitseda. Ürrata mind
ka nüüd ja järgeste ülles waimolikust patto unnest,
et minna pääw pääwalt woiksin ðiete moista, kui
suur minno rummalus on mo pattuse sündimise po-
lest, ja kuida minno kurri südda ifka püab need
kadduwad, ilmalikud annid ja himmud suremaks ja
kallimaks piddada, kui need waimolikud annid ja
himmud. Anna mulle, armas taevane Issa, armo,
sedda minno suurt föggedust tunda ja kahhetsesta, ja
peästa mind fest hirmsast rummalusse. Anna ja kas-
wata minno sees öiget usko, waimolikko tarkust ja wägge,
iggapäwa sinno sanna hästi tähhele panna, sedda üks-
päinis uskuda, ja wihkada keik kurjad nouud, mis kurra-
tist, kurja innimestest ja minno kurjast süddamest
mulle antakse, et minua sinno armo ja iggapäwase
kahhetsemisse ja pattustpöörmisse läbbi woiksin omma
wanna kurja süddant surretada keige pattude ja kurja
himmudega. Sepärrast hoia mind, keigewäggewam
önnisteggia, selsinnatsel päwal kurrati kiusatisse eest,
et temma mind needmisse ja wandmisse, liajomisse,
wargusse, laiskusse, petmisse, sannakuulmata ello ja
mu pattude läbbi omma wörklude sisse ei sa, egga se
läbbi minno waese hinge ärra ei hukka. Pühhitse
mind agga, kallis pühha Waim, et se uus inni-

menne, ehk uus süddas, meel ja mötte iggapääw woiks ettetulla, ja ei mitte filmakirjaks innimeste näähbes, waid Jummalä ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Alita mind siis ka, armas taewane Issa, et ma omnia tööd teen, ei mitte filmakirjaks, kui se, kes innimeste mele pärrast püab olla, waid et ma woiksin omma wannematte sanna kuulda, wagga süddamega Jummalat kartes ja hea melega tehha, mis nemmad käst-wad. Anna mulle armo, et minna ka nende sanna wöttan kuulda, kes vägga walsud on ja mind lia töga waewawad, et ma nisugguste wasto ei nurrise, waid findlaste ussun, et ka se minno heaks peab tullema, kui minna kannatlik ollen, sest et keik peab heaks tullema neile, kes Jummalat armastawad. Juhhata mind nenda, armas taewane Issa, tännal ja iggal aial, et keik minno mötte, teggo ja ello woiks sinno mele pärrast olla. Sinno holeks annan minna omma hing ja ihho, wannemad, suggulased, keige ennamiste keik waggad ristiinnimessed. Sinno pühha Waim wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno jures, et se kurri waenlane minno peäle ei sa woimust. Amen.

Palve enne söma-aega.

Armas taewane Issa! Keik lomad sawad sinno käest omma toidust. Ka mulle annad sinna, mis mulle tarwis on, ja toidad mind issa armoga. On-nista ka minno tännapäwest söma-aega omma issalikko önnistamissegä, ja lasse sedda mulle terwisseks siggida. Anna et ma sinno annide eest sulle süddamest täanno annan ja neid kassinissega wastawöttan ihho ülespiddamissegä ja kinnitussegä, et ma joual sinno tahtmist tehha ja omma liggimest armoga orjata. Teida ka minno hing se öppetuisse läbbi, et ma sinno armoteggudest ühteainustgi ei olle ärrate-

ninud, ja sepärrast keigega pean rahbul ollema, mis sinno armokäed mulle jaggawad Jeesusse Kristusse minno önnisteggia pärrast. Amen.

Palve pärrast sõma-aega.

Minna tännan sind, armoline taewane Issa, et sinna mind olled föötnud ja jootnud. Sinno fallis nimmi olgo se eest kidetud! Nüüd lähhän ma jälle hea melega omma tö fallale ja pallun sinno käest önnistust, et minno tö ja teggo jaaks önnistud ja sinno tahtmise järrele tehtud. Kui minna sinno tahtmise järrele teen, sinno kässud pean ja omma liggimest armastan, siis ei jäätta sinna mind eggia minno ommased ilma leiwata ja annat mulle, kui ma ükskord siit ilmast ärralahkun, rahhoassemee tae-was, kus mulle ennam ihho toidust ei olle waja ja minna pühha Inglide seltsis sind kidan ja tännan keige armo eest, mis sinna mulle olled näitnud omma Poja Jeesusse Kristusse läbbi. Amen.

Öhto-palwe.

Oh helde, armolinne, keigewäggewam Jummal, meie Issanda Jeesusse Kristusse Issa! Sind tännan minna keigest süddamest, et sinna mind minnewal päwal omma sure armo ja wää läbbi olled hoidnud ja kaitsnud, et kurrat omma karwalussega mind ei woinud hukkada. Minna ei olle mitte wäärt keige se armo, mis sa minnule siit sadik ja ka tännapääw olled teinud. Mis täanno woin minna sinnule se eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte, waid sinna ütled: Anna, mo poeg, mo tüttar, omma süddant minnule, ja olgo sinno te ehk tahtminne minno mele pärrast. Minno helde Issa! Sa tead missuggune furri südda mul on. Se ei tahha mitte sinno teed armastada, waid istka laia tee peäl käia,

mis hukkatusse sisse satab. Võtta sedda kurja südant minno seest, ja parranda pääw päwalt minno efsitussed, ja te mind õige usso läbbi kolbawaks, et minna omma patto häddä süddamest tunnen, kahhetseen ja omma önnisteggia Jesusse Kristusse pole kowwaste hoian, kes ükspäin is wäggew on minno patto harwad parrandama ja minno ihho ja hinge pühhitsema. Tuleta minno mête, et kui se tänapäwane pääw on löpnud, nenda ka minno ellopäwad peawad otsa sama, ja et sinna siis iggaühhega tahhad arro pid-dada, kuida temma siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta seddamöda, kui iggaüks saap teinud, olgo hea ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha murret minno hing eest piddada, et minna woiksin täenna ja igga öhto omma wiggadussed ja efsitussed sulle süddamest ülestunnistada ja nende wastn abbi otsida ja leida. Oh Issand! Maenitse mind allati omma pühha Waimo läbbi. Anna mulle andeks Jesusse Kristusse minno Issanda pär-rast keik minno efsitussed ja pattud, mis on teädawad ehk teädmatta, misga minua sinno waste ollen efsinud, ja puuhasta minno süddant neist armolikult. Hoia mind felsinnatsel ösel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata mind homme warra ülles, et minna ue päwaga woiksin ue ello sees käia, keigest lihha ja waimo rojussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puhtaks tehha, ja sedda pühhitsemist löppetada Jum-mala kartusses Jesusse Kristusse minno önnisteggia pärast. Amen.

Palwe.

Oh taewane Issa, armoline Jummal! Minna ollen üks pattune mullatük ja ep olle wäärt, et ma ommad käed ja silmad taewa pole töstan sind pal-luma; agga et sinna isse meid olled käsknud palluda, olled meile ka tootanud, et sa meie palwed tahhat

Kuulda, siis tean minna, et mo palwed Jesusse Kristusse pärast sinno mele pärast on. Aita siis armoline Jummal, et minna öppin öiete Jesusse nimmel waimus ja töes palluma. Liguta minno südvant, oh helde Issa, omma förmega, tühhenda seddasamma keigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja panne issi need sannad minno kele peäle, mis ma sinno ette pean üllesräkima. Panne mo silmad ja körwad kinni, et ma ühtegi ei nä, egga kule, mis siin ilma peäl on, waid et süddaa, meel ja mõtted wöksid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed ja peästa mind keigest häddast Jesusse Kristusse pärast. Amen.

N u m r i d.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	0.
10.	20.	30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.	100.
10,000.	100,000.	1,000,000.							

Nr. 2545.

Gegen den Wieder-Abdruck dieses A B D-Buchs ist, nach vorläufiger Durchsicht, abseiten des Livländischen Evangelisch-lutherischen Consistoriums nichts einzuzwenden.

Riga Schloß, den 9. November 1848.

Vice-Präses R. v. Klot.

Secretair Fliedner.

Der Druck ist gestattet.

Dorpat, d. 16. Novbr. 1848.

Censor Samson.

Peter Düttar Tina Kävel 1831 n n n k k k

Hans jørg Peter Timmende. 1849 n k k k k

Hank Timmende 1836 1 1 1 1 1

Emo

Kohler Düttar Annafrik 1833 n k k k k

Emo

Peter Düttar Anna Kaart 1831

Karinette

jørg Hank Kaart 1831

